

“मीठे बच्चे- तिमी सच्चा-सच्चा सत्य बाबाबाट सत्य कथा सुनेर नरबाट नारायण बन्छौ। तिमीलाई २१ जन्मको लागि बेहदको बाबाबाट वर्सा मिल्छ।”

प्रश्न:- बाबाको कुनचाहिँ आज्ञालाई पालन गर्ने बच्चाहरू नै पारसबुद्धि बन्छन्?

उत्तर:- बाबाको आज्ञा छ- देहका सबै सम्बन्धहरूलाई बिसिएर बाबा र राजाईलाई याद गर। यही सद्गतिको लागि सद्गुरुको श्रीमत हो। जसले यस श्रीमतलाई पालन गर्छन् अर्थात् देही-अभिमानि बन्छन्, उनै पारसबुद्धि बन्छन्।

गीत:- आज अन्धेरे में हम इन्सान.....

ओम् शान्ति। यो कलियुगी दुनियाँ हो। सबै अन्धकारमा छन्। यही विश्व उज्यालोमा थियो जब यो यहाँ स्वर्ग थियो। जसले आफूलाई हिन्दु कहलाउँछन्, उनीहरू वास्तवमा देवी-देवता थिए। हिन्दुहरू स्वर्गवासी थिए। जब कुनै धर्म थिएन, एउटै धर्म थियो। स्वर्ग, वैकुण्ठ, बहिस्त, हेभन- यी सबै भारतवर्षका नाम थिए। भारतवर्ष प्राचीन पवित्र धेरै-धेरै धनवान थियो। अहिले त भारत कंगाल छ किनकि अहिले कलियुग हो। त्यो सत्ययुग थियो। तिमीहरू सबै यहाँका निवासी हो। तिमीलाई थाहा छ- हामी अँध्यारोमा छौं, जब स्वर्गमा थियौं तब उज्यालोमा थियौं। स्वर्गका राज-राजेश्वर, राज-राजेश्वरी लक्ष्मी-नारायण थिए। त्यसलाई सुखधाम भनिन्छ। नयाँ-नयाँ आए भने बाबाले फेरि पनि सम्झाउनु हुन्छ। बाबासँग नै तिमीले स्वर्गको वर्सा लिनु छ, जसलाई जीवनमुक्ति भनिन्छ। अहिले सबै जीवनबन्धमा छन्। विशेष भारत रावणको जेल शोक वाटिकामा छ। यस्तो होइन रावण केवल लंकामा थियो र राम भारतमा थिए र उसले आएर सीतालाई लग्यो। यी सबै दन्त्य कथा हुन्। गीता हो मुख्य, सर्व शास्त्रहरूमा शिरोमणि श्रीमत अर्थात् भगवानले सुनाउनु भएको गीता। मनुष्यले त कसैको सद्गति गर्ने सक्दैन। सत्ययुगमा थिए जीवनमुक्त देवी-देवताहरू, जसले यो वर्सा कलियुगको अन्त्यमा पाएका थिए। यो कसैलाई थाहा छैन, न कुनै शास्त्रमा नै छ। शास्त्र त सबै हुन् भक्ति मार्गको लागि। त्यो सबै भक्तिमार्गको ज्ञान हो। सद्गति मार्गको ज्ञान मनुष्य मात्रमा छैन। बाबा भन्नुहुन्छ- मनुष्य, मनुष्यको गुरु बन्न सक्दैन। गुरुले कसैलाई पनि सद्गति दिन सक्दैन। ती गुरुहरूले भन्छन्- भक्ति गर, दान-पुण्य गर। भक्ति द्वापरदेखि चलदै आएको हो। सत्ययुग-त्रेतामा हुन्छ ज्ञानको प्रारब्ध। यस्तो होइन त्यहाँ यो ज्ञान चलदै आउँछ। यो जुन वर्सा मिलेको थियो, यो बाबासँग संगममा नै मिलेको थियो। जुन फेरि अहिले तिमीलाई मिलिरहेको छ। भारतवासी, नर्कवासी महान् दुःखी बन्छन् तब पुकार्छन्- हे पतित-पावन दुःख-हर्ता सुख-कर्ता, कसको? सबैको। किनकि सारा दुनियाँ सबैमा ५ विकार छ नै। बाबा हुनुहुन्छ पतित-पावन। बाबा भन्नुहुन्छ- म कल्प-कल्प, कल्पको संगमयुगमा आउँछु र सबैको सद्गति दाता बन्छु। अबलाहरू, अहिल्याहरू, गणिकाहरू र गुरुहरू जो छन् उनीहरूको पनि उद्धार मैले गर्नुपर्छ किनकि यो हो नै पतित दुनियाँ। पावन दुनियाँ सत्ययुगलाई भनिन्छ। भारतवर्षमा यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो। यी स्वर्गका मालिक थिए, यो कुरा भारतवासीले जानेका छैनन्। पतित खण्ड अर्थात् झुट खण्ड, पावन खण्ड अर्थात् सत्यखण्ड। भारतवर्ष पावन खण्ड थियो। यी लक्ष्मी-नारायणको सूर्यवंशी वंशज थियो। यो भारतवर्ष हो अविनाशी खण्ड, जो कहिल्यै विनाश हुँदैन। जब यिनको राज्य थियो त्यसबेला अरु कुनै खण्ड थिएन। उनीहरू सबै पछि मात्र आउँछन्। शास्त्रमा सबैभन्दा ठूलो भूल यो गरेका छन्- जहाँ कल्पलाई लाखौं वर्षको लेखिदिएका छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- न त कल्प लाखौं वर्षको हुन्छ, न सत्ययुग लाखौं वर्षको हुन्छ। कल्पको अवधि ५ हजार वर्ष हो। यिनीहरूले फेरि भने मनुष्यहरूले ८४ लाख जन्म लिन्छन्। मनुष्यलाई कुरुर-बिरालो आदि बनाइ दिए। तर उनीहरूको जन्म बेग्लै छ। ८४ लाख भेराइटी छ। मनुष्यको भेराइटी एउटै छ, मनुष्यका नै ८४ जन्म हुन्छन्।

बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू तिमी आदि सनातन देवी-देवता धर्मका थियौ। हिन्दुहरूले आफ्नो धर्मलाई ड्रामा योजना अनुसार भुलेका छन्। कलियुगको अन्त्यमा बिलकुल पतित बनेका छन्। फेरि बाबा आएर संगममा पावन बनाउनु हुन्छ। यसलाई भनिन्छ दुःखधाम। फेरि पार्ट सुखधाममा हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- हे बच्चाहरू! तिमी बच्चाहरू नै स्वर्गवासी थियौ। फेरि तिमी ८४ जन्मको सिँढी झर्छौ। सतोबाट रजो, तमोमा अवश्य आउनु पर्छ। तिमी देवताहरू जति धनवान, सदा खुसी, सदा स्वस्थ अरु कोही हुँदैन। भारतवर्ष कति धनवान थियो। हीरा

जुहारात त ठूला-ठूला पत्थर समान थिए, कति त टुटिसके। बाबाले तिमीलाई स्मृति दिलाउनु हुन्छ तिमीलाई कति धनवान बनाएको थिएँ। तिमी सर्व गुण सम्पन्न, १६ कला सम्पूर्ण थियो। यथा राजा-रानी... यिनीहरूलाई भगवान-भगवती पनि भन्न सकिन्छ। तर बाबाले सम्झाउनु भएको छ— भगवान एक हुनुहुन्छ, उहाँ बाबा हुनुहुन्छ। केवल ईश्वर वा प्रभु भन्नाले पनि उहाँ नै सबै आत्माहरूका बाबा हुनुहुन्छ भन्ने याद आउँदैन। उहाँ त हुनुहुन्छ बेहदको बाबा। उहाँले सम्झाउनु हुन्छ— तिमीले जयन्ती मनाउँछौ तर वास्तवमा बाबा कहिले आउनु भएको थियो, यो कसैले पनि जानेका छैनन्। थिए नै कलियुगी पत्थरबुद्धि। पारसनाथ थिए, यस समयमा पत्थरनाथ छन्। नाथ पनि भन्न सकिँदैन किनकि राजा-रानी छैनन्। पहिला यहाँ देवी राजस्थान थियो फेरि आसुरी राज्य बन्छ। यो खेल हो। त्यो हो हदको ड्रामा। यो हो बेहदको ड्रामा। विश्वको इतिहास-भूगोल आदिदेखि अन्त्यसम्म तिमीले अहिले जानेका छौ, अरू कसैले पनि जानेका छैनन्। यहाँ जब देवी-देवता थिए, तब सारा सृष्टिका मालिक थिए र यहाँ नै थिए। बाबाले तिमीहरूलाई नै स्मृति दिलाउनु हुन्छ। सत्ययुगमा आदि सनातन देवी-देवता, यिनीहरूको श्रेष्ठ धर्म, श्रेष्ठ कर्म थियो फेरि ८४ जन्ममा झर्नुपर्छ। बाबा बसेर यो कथा सुनाउनु हुन्छ— अहिले तिमी धेरै जन्मको अन्त्यको जन्म हो। एकको कुरा होइन। न युद्धको मैदान आदि नै हो। दुनियाँले यो पनि भुलेका छन्— लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो। सत्ययुगको आयु लामो बनाउनाले धेरै टाढा लिएर गएका छन्।

बाबाले सम्झाउनु भएको छ— मनुष्यलाई भगवान भन्न सकिँदैन। मनुष्यले मनुष्यको सद्गति गर्न सक्दैन। भनाइ पनि छ—सर्वका सद्गति दाता पतितहरूका पावन कर्ता एक हुनुहुन्छ। यो हो झुटखण्ड। सच्चा बाबाले नै सच्चखण्ड स्थापना गर्नुहुन्छ। भक्तहरूले पूजा गर्छन् तर भक्तिमार्गमा जसको पूजा गर्दै आए, एकको पनि जीवनी जानेका छैनन्। शिव जयन्ती त मनाउँछन्। बाबा हुनुहुन्छ नयाँ दुनियाँका रचयिता। स्वर्ग स्थापना गर्ने बाबा। बेहदको सुख दिनेवाला। सत्ययुगमा सुख थियो। त्यो कसरी र कसले स्थापना गर्नुभयो? नर्कवासीलाई स्वर्गवासी बनाउनुभयो? भ्रष्टाचारीलाई श्रेष्ठाचारी देवता बनाउनुभयो? यो त बाबाको नै काम हो। तिमी बच्चाहरूलाई पावन बनाउँछु। तिमी स्वर्गको मालिक बन्छौ। फेरि तिमीलाई पतित कसले बनाउँछ? यो रावणले। मनुष्यहरूले त भन्छन्— सुख-दुःख ईश्वरले नै दिन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— मैले त सबैलाई सुख दिन्छु। आधाकल्प फेरि तिमीले बाबाको स्मरण गर्दैनौ फेरि जब रावण राज्य हुन्छ, अनि सबैको पूजा गर्न थाल्छौ। यो तिमी धेरै जन्मको अन्त्यको जन्म हो। भन्छन्— बाबा हामीले कति जन्म लियौं? बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! तिमीले आफ्नो जन्मलाई जान्दैनौ। तिमीले पूरा ८४ जन्म लिएका हो। तिमी २१ जन्मको लागि बेहदको बाबाबाट वर्सा लिन आएका छौ अर्थात् सच्चा-सच्चा सत्य बाबाबाट सत्य कथा, नरबाट नारायण बन्ने ज्ञान सुन्छौ। यो हो ज्ञान, त्यो हो भक्ति। यो रूहानी ज्ञान परम आत्मा आएर दिनुहुन्छ। तिमी बच्चाहरू देही-अभिमानि बन्नुपर्छ। आफूलाई आत्मा निश्चय गरेर म एकलाई याद गर। शिवबाबा त सबै आत्माहरूका बाबा हुनुहुन्छ। आत्माहरू सबै परमधामबाट पाट खेल्न आउँछन्, शरीरमा। यसलाई कर्म क्षेत्र भनिन्छ। धेरै ठूलो खेल छ। आत्मामा राम्रा र नराम्रा संस्कार हुन्छन्। त्यस अनुसार नै मनुष्यलाई जन्म मिल्छ राम्रो अथवा नराम्रो। यी जो पावन थिए, अहिले पतित छन्, तत्त्वम्। मलाई यस पराङ रावणको दुनियाँ, पतित शरीरमा आउनु पर्छ। आउनु पनि उसमा पर्छ जसलाई पहिलो नम्बरमा जानु छ। सूर्यवंशीले नै पूरा ८४ जन्म लिन्छन्। यी हुन् ब्रह्मा र ब्राह्मण। बाबाले सम्झाउनु हुन्छ सधैं, तर पत्थरबुद्धिलाई पारसबुद्धि बनाउनु सानीआमाको घेर होइन। हे आत्माहरू! अब देही-अभिमानि बन, हे आत्माहरू! एक बाबालाई याद गर र राजाईलाई याद गर। देहका सम्बन्धलाई छोड अनि पारसबुद्धि बन्छौ। मर्नु त सबैले पर्छ। सबैको अहिले वानप्रस्थ अवस्था छ। एक सद्गुरु बाहेक सबैको सद्गति दाता कोही पनि हुन सक्दैन। बाबा भन्नुहुन्छ— हे बच्चाहरू! तिमीहरू पहिला पारसबुद्धि थियो। गायन पनि छ— आत्मा परमात्मा अलग रहे... त्यसैले सबैभन्दा पहिला तिमी देवी-देवता धर्मका नै आएका हो, अरू धर्मका पछि आएका हुन्। त्यसैले उनीहरूको जन्म पनि थोरै हुन्छ। सारा सृष्टिको वृक्ष कसरी फिछ— यो बाबा बसेर सम्झाउनु हुन्छ। जसले धारणा गर्न सक्छन्, उनको लागि धेरै सहज छ। आत्माले धारण गर्छ। पुण्य आत्मा र पाप आत्मा त आत्मा नै बन्छ। तिमी अन्तिम ८४ औं जन्म हो। तिमी वानप्रस्थ अवस्थामा छौ। वानप्रस्थ अवस्थामा हुनेले गुरु बनाउँछन्— मन्त्र लिनको लागि। तिमीले अब बाहिरका मनुष्यलाई गुरु बनाउनु छैन। तिमीहरू सबैको म बाबा, टिचर, सद्गुरु हुँ। मलाई भन्छन् नै— हे पतित-पावन शिवबाबा। अहिले स्मृति आएको छ, सबै आत्माहरूका उहाँ बाबा हुनुहुन्छ। आत्मा सत्य हो, चैतन्य हो किनकि अमर छ। सबै आत्मामा पाट भरिएको छ। बाबा पनि सत्य, चैतन्य हुनुहुन्छ। उहाँ मनुष्य सृष्टिका बीजरूप हुनाले भन्नुहुन्छ— मैले सारा वृक्षको आदि-मध्य-अन्त्यलाई

जान्दछु, त्यसैले मलाई ज्ञानका सागर भनिन्छ। तिमीलाई पनि सारा ज्ञान छ, बीजबाट वृक्ष कसरी निस्कन्छ? वृक्ष बढ्नेमा त समय लाग्छ। बाबाले भन्नुहुन्छ— म बीजरूप हुँ। अन्त्यमा सारा वृक्ष जीर्ण हुन पुग्छ। अहिले हेर, देवी-देवता धर्मको फाउण्डेशन छैन। प्रायः लोप भएको छ। जब देवी-देवता धर्म गुम हुन्छ तब बाबा आउनु पर्छ। एक धर्मको स्थापना गरेर बाँकी सबैको विनाश गरिदिनुहुन्छ। प्रजापिता ब्रह्माद्वारा बाबाले स्थापना गराइरहनु भएको छ— आदि सनातन देवी-देवता धर्मको। तिमी आएका नै हो भ्रष्टाचारीबाट श्रेष्ठचारी देवता बन्न। ड्रामा यस्तो बनेको छ, यसको अन्त्य हुँदैन। बाबा आउनु हुन्छ। आत्माहरू सबै भाइ-भाइ हुन्, मूल वतनमा रहनेहरू। उहाँ एक बाबालाई सबैले याद गर्छन्। दुःखमा स्मरण सबैले गर्छन्.... रावण राज्यमा दुःख छ। यहाँ स्मरण गर्छन् त्यसैले बाबा सर्वका सद्गति दाता एक हुनुहुन्छ। उहाँको महिमा छ। बाबा आउनु भएन भने पावन कसले बनाउँछ? क्रिश्चियन, इस्लामी आदि जति पनि मनुष्य छन्, यस समयमा सबै तमोप्रधान छन्। सबैले पुनर्जन्म अवश्य लिनुपर्छ। अहिले पुनर्जन्म मिल्छ नर्कमा। यस्तो होइन सुखमा जान्छन्। जसरी हिन्दु धर्मकाले भन्छन्— स्वर्गवासी भए। त्यसैले अवश्य नर्कमा थिए नि। अब स्वर्गमा गए, तिमी मुखमा गुलाब। जब स्वर्गवासी भयो भने फेरि उसलाई नर्कको आसुरी वैभवको भोजन किन खुवाउँछन्? पितृ खुवाउँछन् नि। बंगालमा माछा, फुल आदि खुवाउँछन्। अरे, उनलाई यी सबै कुरा खानु पर्ने आवश्यकता नै किन छ! फर्केर कोही पनि जान सक्दैन। पहिलो नम्बरकोले पनि ८४ जन्म लिनुपर्छ। यस ज्ञानमा कुनै कष्ट छैन। भक्तिमार्गमा कति मेहनत हुन्छ। राम-राम जप्दा रोमांच खडा हुन्छ। यो सबै हो भक्तिमार्ग। यी सूर्य चन्द्रमा आदि उज्यालो गराउनेहरू हुन्, यी देवता कहाँ हुन् र! वास्तवमा ज्ञान सूर्य, ज्ञान चन्द्रमा र ज्ञान सितारा यहाँको महिमा हो। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) यस अन्तिम ८४ औं जन्ममा कुनै पनि पाप कर्म (विकर्म) गर्नु छैन। पुण्य आत्मा बन्ने पूरा-पूरा पुरुषार्थ गर्नु छ। सम्पूर्ण पावन बन्नु छ।

२) आफ्नो बुद्धिलाई पारसबुद्धि बनाउनको लागि देहका सबै सम्बन्धहरूलाई भुलेर देही-अभिमानि बन्ने अभ्यास गर्नु छ।

वरदान:-

साथ र साथीलाई बुझेर साथ निभाउने श्रेष्ठ भाग्यवान भव

ड्रामाको भाग्य प्रमाण तिमी थोरै आत्माहरू छौ, जसलाई सर्व प्राप्ति गराउने श्रेष्ठ ब्राह्मणहरूको साथ मिलेको छ। सच्चा ब्राह्मणहरूको साथले चढ्ती कला हुन्छ। उसले कहिल्यै त्यस्तो संगत गर्दैन, जसले ठहरती कलामा लैजान्छ। जो सदा श्रेष्ठ संगतमा रहन्छ र एक बाबालाई आफ्नो साथी बनाएर उहाँ सँगै प्रीतिको रीति निभाउँछ, ऊ श्रेष्ठ भाग्यवान हो।

स्लोगन:-

मन र बुद्धिलाई एकै शक्तिशाली स्थितिमा स्थित गर्नु— यही एकान्तवासी बन्नु हो।